

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 4. Aspirationes post Missam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

Sexta Communionis ab illis verbis Communicantes usque ad post Communionem, quæ Sacerdos animus in sublime erigitur, variisque affectibus ad divinam unionem, quæ communione peragitur, se disponit. Septima Gratiarum actionis à post communione usque ad finem. Porro in singulis stationibus variis affectus excitari possunt, raptim quidem & breviter, sed brevitatem intentione affectum, atque ordo devotionis compensabunt.

S. III.

De gratiarum actione.

Quatuor post Missam praestanda sunt, quorum primum & praecipuum est Gratiarum actio, secundum Oblatio, tertium Petatio, quartum Propositum dignæ coram Deo ambulandi. Gratiarum actio quanto exactius fiet, tanto erit copiosior oblati Sacrificii fructus. Sicut enim ingratitudo fontem divinæ largitatis exsiccatur, ita gratitudo torrentem aperit cœlestium benedictionum. Potest autem hic affectus multis & variis modis excitari, quos unctio suggesteret, & ingeniosa pietas excogitat. Hoc unum est, quod à nobis expectat Deus, ut grati simus, & memores beneficiorum ejus. Sequitur oblatio, quâ pari Deo reddere Sacerdos potest, Filium ejus Unigenitum & consubstantiale ei offerendo. Se ipsum quoque offeret Patri & Christo holocaustum acceptabile in odorem suavitatis: & quod gravior sit oblatio, merita ei addet B. Virginis & omnium Sanctorum, ac ipsius Christi, qui est salus, redemptio, & tota fiducia nostra. Quia vero cum Filio omnia nobis Pater donavit, ipsum pro suis & aliorum necessitatibus humiliter & ferventer deprecabitur. Horum auctum formula in promptu habenda erit, potestque ex his excerpi, quæ superiori capite descripta sunt. Tandem concludet efficaci proposito eundi de virtute in virtutem in conspectu Dei, donec ad apicem Christianæ perfectionis perveniat.

S. IV.

Aspirationes post Missam sèpè per diem repetenda.

Quis me separabit à charitate tua Domine Deus meus? Non timor mortis, quia tu es vita mea: non amor mundi, quia ipsum sperno

& omnes pompas ejus: non tribulatio, quia tu dum tribuler mecum es: non fames, non nuditas, non paupertas, quia tu es cibus meus, operimentum meum, & dixit me: non persecutio, non gladius, quia hæc dulcia mihi sunt propter te: non creature, quia ante te nihil sunt.

Quando educes me de isto carcere, cui te relieto adhæsit anima mea? quando trahes me post te captum specie tuâ & pulchritudine tuâ? Quando mihi & toti mundo mortuus ero, ut in te solo vivam, & tu vivas in me? O si semper te amarem, te semper possiderem, à te nunquam discederem, in te prorsus converterer?

Quid possum extra te desiderare, cùm in te sint omnia bona? Nimis avarus est, cui tu non suffici.

O amor, qui omnia potes, quando facies ut diligam te toto corde, totâ animâ, totis viribus?

Quid mihi est in Cælo, & à te quid volui super terram? Jam plenum est desiderium meum, plenum gaudium cordis mei, quia tu es plenitudo mea, omne bonum & desiderium meum.

Refice Domine esurientem animam meam: accende frigiditatem meam igne amoris tui, illumina cæcitatem meam claritate presentiae tuae.

Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia infirma & creata in contemptum & oblivionem.

Erige cor meum ad te in Cælum, & ne permittas me vagari super terram.

Penetret queso hujus Sacramenti virtus omnia intima mea, & quidquid in me prævum, quid vitiosum est, mortificet & eradicet.

In te Jesu invincibilis, sit omnis delectatio mea: tædeat me gaudii quod est sine te, amara mihi sit omnis quietus, quæ non est in te.

Emitte ex te, benignissime Jesu, amoris tui radios, qui me succendent, & quidquid tenebrum in me est, comburant & consumant, ut igne inextinguibili charitatis tuae ardeam, & verus in me homo totus deficiat.

Utinam me rapiat ignita vis amoris tui, quæ me transformet in te, & in te absorbeat, ac me tecum unum efficiat!